

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ - ΕΕΔ και ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΩΘΗΣΗΣ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ - ΟΠΕΜΕΔ ευχαριστώ σας γνωρίζουν ότι η εκδήλωση, που έλαβε χώρα διαδικτυακά την 19^η Απριλίου 2021, στα πλαίσια της οποίας έγινε η δωδέκατη Διάλεξη του Δεύτερου Κύκλου Διαλέξεων για τη Διαμεσολάβηση, που διοργανώνουν, στέφθηκε με μεγάλη επιτυχία.

Συντονίστρια ήταν η Πρόεδρος της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ, **κυρία Κατερίνα Κωτσάκη**, η οποία καλωσόρισε την ομιλήτρια, **κυρία Ευαγγελία Παυλάκη**, Δικηγόρο Αθηνών (ΜΔΕ), Διαπιστευμένη Διαμεσολαβήτρια από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, εκπαιδευμένη στην Ιατρική και στην Οικογενειακή Διαμεσολάβηση, Γενική Γραμματέα της ΕΕΔ. Η θεματική της Διάλεξης ήταν:

«Διαμεσολάβηση σε Ιατρικές Υποθέσεις»

Η κ. Παυλάκη παρουσίασε τις βασικές αρχές του Ιατρικού Δικαίου, με ειδική αναφορά στον Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας (Ν. 3418/2005) και, συγκεκριμένα, στα άρθρα 11 για την ενημέρωση του ασθενούς και 12 για το ιατρικό απόρρητο, καθώς και στη Σύμβαση του Οβιέδο, η οποία κυρώθηκε με το Ν. 2619/1998, που όλα επιβάλλουν στον γιατρό την υποχρέωση να μην διενεργεί ιατρικές πράξεις χωρίς τη συναίνεση του ασθενούς και να παρέχει στον ασθενή πληροφορίες αφενός για τη γενική κατάσταση της υγείας του, αφετέρου για τη φύση, το σκοπό και τους κινδύνους επικείμενης ιατρικής πράξης.

Σκοπός της ιατρικής, τόνισε η κ. Παυλάκη είναι το «Ωφελείν ή μὴν βλάπτειν» του Ιπποκράτη (Επιδημιών το Πρώτον ΙΙ, 11), που στη σύγχρονη εποχή έχει επαναδιατυπωθεί από τον Dr. Edward Livingston Trudeau (1848-1915) ως «κάποιες φορές να γιατρεύουμε, να ανακουφίζουμε συχνά, να εμψυχώνουμε πάντοτε».

Η ιατρική αμέλεια είναι πολύ πιο συχνή από όσο πιστεύουμε. Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, η πιθανότητα θανάτου ασθενούς ως συνέπεια ιατρικού «ατυχήματος», το οποίο θα μπορούσε να προβλεφθεί, εκτιμάται ότι είναι μια στις τριακόσιες (τη στιγμή που η πιθανότητα θανάτου σε αεροπορικό ατύχημα είναι μια στα τρία εκατομμύρια), ενώ τα ανεπιθύμητα ιατρικά συμβάντα λόγω μη ασφαλούς παροχής φροντίδας είναι, παγκοσμίως, μια από τις δέκα κύριες αιτίες θανάτου ή αναπηρίας.

Στην συνέχεια, η κ. Παυλάκη αναφέρθηκε και ανέλυσε ειδικότερα τις σχετικές με όλα τα ανωτέρω νομικές έννοιες και έδωσε πληθώρα παραδειγμάτων από τη Νομολογία και την πράξη. Ως «αποτυχημένη» ιατρική πράξη, τόνισε η κ. Παυλάκη νοείται είτε η μη θεραπεία και βελτίωση της κατάστασης της υγείας του ασθενούς, είτε η χειροτέρευση της λόγω παρενεργειών ή/και επιπλοκών από την ιατρική πράξη. Ως «ιατρικό σφάλμα» (*medical malpractice, faute medicale*) νοείται η συμπεριφορά του γιατρού, η οποία αξιολογείται ως υπολειπόμενη έναντι ενός ή περισσότερων προτύπων, που έπρεπε να τηρηθούν κατά την άσκηση του λειτουργήματος του (θεμελιώδεις αρχές της ιατρικής επιστήμης «*de lege artis*», επιμέλεια του μέσου συνετού γιατρού, κοινώς αποδεκτά πρότυπα συμπεριφοράς, *standards* του ιατρικού λειτουργήματος («πρότυπο ποιότητας» ή απλώς «πρότυπο»), και η οποία συνιστά παράβαση των υποχρεώσεων επιμέλειας, που υπέχει ο γιατρός.

Η αστική ευθύνη του γιατρού μπορεί, αναλόγως με την εκάστοτε περίπτωση όπως εξήγησε η κ. Παυλάκη, να θεμελιώνεται στην ενδοσυμβατική/δικαιοπρακτική ευθύνη (παραβίαση της σύμβασης μεταξύ γιατρού και ασθενούς) ή/και στην αδικοπρακτική ευθύνη, όταν προκαλείται ζημία στον ασθενή από το γιατρό παράνομα και υπαίτια (914ΑΚ) ή/και στις διατάξεις για την προσβολή της προσωπικότητας (άρθρ. 57 και 59 ΑΚ) ή/και στο στο άρθρ. 8 του Ν.2251/1994 «για την προστασία των καταναλωτών» (ευθύνη του παρέχοντος υπηρεσίες) ή/και στα άρθρα 105 και 106 ΕισΝΑΚ (αστική ευθύνη του Δημοσίου και ΝΠΔΔ).

Ακολούθως, η κ. Παυλάκη αναφέρθηκε στην κατάσταση, που επικρατεί σήμερα στην Ελλάδα αναφορικά με την αστική ιατρική ευθύνη, επισημαίνοντας την αύξηση των αγωγών και των δικών με αντικείμενο την ιατρική ευθύνη, την αύξηση των περιπτώσεων, στις οποίες το Δικαστήριο δέχεται ευθύνη του γιατρού ακόμη και σε ιδιαίτερα αμφισβητούμενα θέματα, το φαινόμενο της συγκάλυψης ιατρικών λαθών, το φαινόμενο της λεγόμενης αμυντικής ιατρικής, τις αρνητικές συνέπειες και για τους γιατρούς και για το ιατρικό και το νοσηλευτικό προσωπικό (ψυχολογικές, επαγγελματικές και οικονομικές) και στη χρονοβόρο και κοστοβόρο διαδικασία ενώπιον των Δικαστηρίων, τονίζοντας ότι η Διαμεσολάβηση μπορεί να συμβάλει αποφασιστικά στην επίλυση των σχετικών διαφορών.

Όπως τόνισε η κ. Παυλάκη, η Διαμεσολάβηση προσδίδει προστιθέμενη αξία στην επίλυση ιατρικών υποθέσεων, η οποία συνίσταται -μεταξύ άλλων- στην επίλυση της διαφοράς μέσα σ ένα πολιτισμένο και ασφαλές περιβάλλον με άμεσο, ταχύ και σαφώς μικρότερο οικονομικό κόστος συγκριτικά με το χρόνο και το κόστος, που θα συνεπαγόταν η υποβολή της στην Δικαστική Διαδικασία, στη διασφάλιση του ιατρικού απορρήτου, στην προστασία της επαγγελματικής φήμης και αξιοπιστίας του γιατρού μέσω της αποφυγής ανεπιθύμητης δημοσιότητας, στην προστασία ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων του ασθενή μέσω, ομοίως, της αποφυγής ανεπιθύμητης δημοσιότητας, στη δυνατότητα διερεύνησης και κατανόησης των βαθύτερων ζητημάτων της διαφοράς, καθώς και των αναγκών και συμφερόντων των μερών, στη διεύρυνση της «πίτας» μέσω εξερεύνησης και άλλων εξατομικευμένων λύσεων πέραν της καταβολής αποζημίωσης (π.χ. παροχή δωρεάν εργαστηριακών εξετάσεων, διενέργεια διορθωτικών ιατρικών πράξεων, αποκαταστατικές πράξεις, πλαστική χειρουργική,

προσθετική μελών, κ.α.), στην αποκατάσταση της εμπιστοσύνης, της καλής επικοινωνίας των μερών και, εν τέλει, στη διάσωση και «επούλωση» της σχέσης γιατρού – ασθενούς.

Ακολούθησε εκτενής συζήτηση με ιδιαίτερα μεγάλη συμμετοχή του ακροατηρίου και τέθηκαν καίριες ερωτήσεις από όσες και όσους παρακολουθούσαν τη Διάλεξη, στις οποίες η ομιλήτρια απάντησε πρόθυμα δίνοντας σαφείς, εκτενείς και εμπειριστατωμένες απαντήσεις, τις οποίες ακολούθησε ουσιαστικός και γόνιμος διάλογος. Μεταξύ του ακροατηρίου ήταν και μία ιατρός, η οποία συνεισέφερε τις εμπειρίες της κρατώντας αμείωτο το ενδιαφέρον όλων μας.

Ιδιαίτερη αναφορά, κατά τη συζήτηση μετά από την Διάλεξη, έγινε στο ζήτημα της δυνατότητας διεξαγωγής ΥΑΣ ή Διαμεσολάβησης στις περιπτώσεις αιτήματος χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης στηριζόμενο στις διατάξεις των άρθρων 59 ή/και 932 ΑΚ και, συγκεκριμένα, στο κατά πόσο τα μέρη έχουν τη δυνατότητα διάθεσης του συγκεκριμένου αντικειμένου της διαφοράς. Ζήτημα, το οποίο κέντρισε το ενδιαφέρον του ακροατηρίου, το οποίο, μετά από σχετική εκτενή συζήτηση, συμφώνησε ότι, κατ' αρχήν, δεν υπάρχει εξουσία διάθεσης του συγκεκριμένου αντικειμένου της διαφοράς, αλλά θα πρέπει να αναμένουμε και την Νομολογία των Δικαστηρίων επί του θέματος

Την Διάλεξη –αλλά και τους διοργανωτές και την ομιλήτρια- τίμησε και πάλι, παρακολουθώντας την, ο κύριος **Κοριάκος Οικονόμου, Αρεοπαγίτης επ.τ., Μέλος της Κεντρικής Επιτροπής Διαμεσολάβησης του Υπουργείου Δικαιοσύνης και Πρόεδρος της Υποεπιτροπής Νομικών Θεμάτων**. Τον ευχαριστούμε θερμά και για την παρουσία του και για την πολύτιμη συμμετοχή του στον διάλογο σχετικά με την Διάλεξη.

Άλλη μια φορά, ευχαριστούμε θερμά την κυρία Ευαγγελία Παυλάκη και εκ μέρους της **ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ** και εκ μέρους του **ΟΠΕΜΕΔ**, για την τιμή που μας έκανε να μας παρουσιάσει μια τόσο ενδιαφέρουσα και εποικοδομητική Διάλεξη, η οποία διατήρησε αμείωτο το ενδιαφέρον του ακροατηρίου, από την αρχή μέχρι το τέλος.

Προτείνουμε σε όσους συναδέλφους δεν μπόρεσαν να παρακολουθήσουν διαδικτυακά τη Διάλεξη, να δουν το σχετικό *video*, που έχουμε αναρτήσει στην σελίδα της **ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ** στο F/B.

Αθήνα, 21 Απριλίου 2021

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ**

ΟΠΕΜΕΔ